

De Tweede Vereenvoudigingsrichtlijn

Mr. R. Vos , datum 01-01-1995

Datum

01-01-1995

Auteur

Mr. R. Vos [🔗](#)

Auteursprofiel

Mr. R. Vos

Vakgebied(en)

Omzetbelasting / Algemeen

De Tweede Vereenvoudigingsrichtlijn geeft voor bepaalde onderwerpen een vereenvoudiging. In dit artikel wordt hierop ingegaan.

Mr. R. Vos [🔗](#)

Op 10 april 1995 heeft de Raad van de EU de Tweede Vereenvoudigingsrichtlijn vastgesteld. In deze richtlijn worden wijzigingen aangebracht met betrekking tot onder meer de vrijstelling bij uitvoer door reizigers, nationaal vervoer in combinatie met intracommunautair goederenvervoer, de oplevering van werken in roerende staat, de herzieningstermijn bij onroerende zaken en het BTW-entrepot. De EU-landen dienen ervoor te zorgen dat de richtlijn in principe uiterlijk 1 januari 1996 in hun nationale wetgeving is doorgevoerd. Hierna wordt nader aandacht besteed aan deze richtlijn.

Vrijstelling bij uitvoer door reizigers

Voor reizigers die buiten de EU wonen, is elke aankoop van in de persoonlijke bagage meegenomen goederen van meer dan 175 ecu (inclusief BTW) aan het nultarief onderworpen, mits het goed buiten de EU wordt gebracht voor het einde van de derde maand volgend op de maand waarin het goed is - geleverd. De EU-landen hebben de mogelijkheid om de levering van goederen beneden het drempelbedrag eveneens aan het nultarief te onderwerpen.

Het bewijs van uitvoer moet worden geleverd door middel van een factuur of in plaats daarvan een bewijsstuk, dat door de douane is afgetekend.

Vervoerskosten bij invoer van goederen uit niet EU-landen

Bij de invoer van goederen van buiten de EU in de EU, worden de vervoerskosten tot op de plaats van bestemming in de EU in de maatstaf van heffing van de waarde van de goederen begrepen. Deze plaats van bestemming kan zowel zijn gelegen in het EU-land van invoer als in een ander EU-land.

Nationaal vervoer samenhangend met ict-vervoer

Nationaal vervoer, dat wil zeggen vervoer van goederen binnen een bepaald EU-land, dat rechtstreeks verband houdt met intracommunautair vervoer (vervoer tussen twee verschillende EU-landen) wordt voor de BTW op dezelfde wijze als intracommunautair vervoer behandeld. Dit betekent derhalve dat als het vervoer in opdracht geschiedt van een afnemer die voor de BTW in een EU-land is geregistreerd, BTW is verschuldigd in het land van de afnemer. Is de dienstverrichter in het desbetreffende land niet gevestigd of heeft hij aldaar geen vaste inrichting voor de BTW, dan is de BTW-heffing naar de afnemer verlegd. De Nederlandse vervoerder die dergelijk nationaal vervoer bijvoorbeeld in Frankrijk aan een ondernemer in Frankrijk verricht, hoeft derhalve geen aansprakelijk vertegenwoordiger aan te wijzen, aangezien de BTW-heffing naar de Franse afnemer is verlegd.

Herzieningsregeling

De herzieningsperiode voor de aftrek van BTW op onroerende zaken kan door de EU-landen worden vastgesteld tot maximaal 20 jaar. De richtlijn verwijst bij deze aanpassing naar de economische levensduur van onroerende zaken. Deze verlenging heeft vooral op verzoek van de Nederlandse overheid plaatsgevonden als middel in de strijd tegen de BTW-

Vervaardiging, bewerkingen en expertises van roerende zaken

De vervaardiging van een roerende zaak in een ander EU-land, waarbij de goederen door de opdrachtgever aan de opdrachtnemer ter beschikking worden gesteld (oplevering van een werk in roerende staat), wordt op grond van de Tweede Vereenvoudigingsrichtlijn niet meer als een levering maar als een dienst beschouwd. Voor de invoering van deze regeling werd de oplevering van goederen waarbij de goederen ter beschikking worden gesteld door de opdrachtgever aan de opdrachtnemer, als een intracommunautaire levering beschouwd.

De vervaardiging van een roerende zaak als hiervoor vermeld, alsmede expertises en bewerkingen van roerende zaken die worden verricht aan afnemers die in een ander EU-land voor de BTW zijn geregistreerd dan waar de dienst feitelijk wordt verricht, zijn voor de BTW belastbaar in het land waar de afnemer voor de BTW is geregistreerd. Deze regeling is uitsluitend van toepassing als de goederen worden verzonden of vervoerd buiten het EU-land waar de diensten daadwerkelijk (fysiek) worden verricht.

De EU-landen die op 1 januari 1993 de oplevering van een werk in roerende staat als een levering beschouwden, mogen thans op deze werkzaamheden hetzelfde tarief blijven toepassen.

BTW-entrepot

De EU-landen hebben de mogelijkheid om leveringen van goederen die zijn onderworpen aan een ander stelsel van entrepot dan van een douane-entrepot (BTW-entrepot), vrij te stellen. Het BTW-entrepot is van toepassing op de navolgende goederen: tin, koper, zink, nikkel, aluminium, lood, indium, bepaalde granen en zaden (waaronder olijven en noten), koffie, thee, cacao bonen, ruwe suiker, rubber, wol, chemicaliën (in bulk), minerale oliën, zilver, platina, aardappelen en bepaalde plantaardige oliën en vetten. Het BTW-entrepot geldt niet voor goederen die zijn bestemd voor de levering van goederen aan de detailhandel.

Kettingtransacties

Hoewel was aangekondigd dat de Tweede Vereenvoudigingsrichtlijn ook aandacht zou schenken aan de problematiek van de ketentransacties waarbij meer dan drie partijen zijn betrokken, is dit helaas niet het geval. Bij transacties waarbij meer dan drie partijen zijn betrokken, kan derhalve niet de vereenvoudigde regeling voor ABC-transacties worden toegepast.

Invoering richtlijn

De EU-landen dienen hun nationale wetgeving uiterlijk op 1 januari 1996 aan te passen aan de Tweede Vereenvoudigingsrichtlijn. Duitsland en Luxemburg hoeven evenwel de bepalingen omtrent het BTW-entrepot pas per 1 januari 1997 in hun nationale wetgeving door te voeren.

Voetnoten

[*]

Mr. R. Vos is belastingadviseur en advocaat bij Arthur Andersen & Co.